

Міністерство
освіти і науки
України

Міністерство освіти і науки України

Національний університет біоресурсів і
природокористування України

Механіко-технологічний факультет

НДІ техніки і технологій

Кафедра транспортних технологій та засобів у АПК

Представництво Польської академії наук в Києві

Польська академія наук відділення в Любліні

Академія інженерних наук України

Українська асоціація аграрних інженерів

**ЗБІРНИК ТЕЗ
доповідей
III Міжнародної
науково-практичної конференції
«Автомобільний транспорт та інфраструктура»**

AutoTransport and Infrastructure

23-25 квітня 2020 року
м. Київ

УДК 504.064.4:658.567.3-036.4

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ПЕРЕРОБКИ ВІДПРАЦЬОВАНИХ ШИН

Тесленко Євген Олександрович, магістрант²¹

Національний університет біоресурсів і природокористування України

VyJicK@gmail.com

З урахуванням стрибкоподібного зростання кількості автомобілів в Україні – 202 автомобіля на 1000 жителів, тобто близько 10 млн. шт., виникає актуальна проблема складування, зберігання, транспортування, перероблення десятків мільйонів штук автомобільних шин щорічно. З одного боку відпрацьована шина – відхід, а з іншого – цінний вторинний ресурс.[2]

Згідно із даними, наданими Європейською Асоціацією (ETRA), лише в Європі щорічно на звалище викидається понад 2 млн. т зношених шин. На жаль, методом подрібнення утилізують приблизно 10% покришок, 20% йде на паливний матеріал. В Україні це питання стоїть ще гостріше. За даними Міністерства екології, проблема відпрацьованих шин сягнула в Україні досить широких масштабів: щорічно в країні автомобілістами викидається близько 180 тис. т використаних автомобільних покришок. Разом з тим на спеціалізованих підприємствах переробляється тільки мізерна частина цього матеріалу – до 14 тис. т, або не більше 8%. Вся справа в тому, що утилізацією шин займається

²¹ Науковий керівник – Братішко Вячеслав Вячеславович д.т.н., с.н.с.

досить невелика кількість підприємств: з економічної точки зору, завод з переробки шин є не надто вигідною інвестицією.[1]

В Україні має бути започатковано формування нових підходів та сучасної ідеології поводження з відходами на основі ресурсозбереження і повторного використання вторинних ресурсів. [2]

Вітчизняні підприємства з утилізації покривають лише близько 8% цього обсягу, решта шин потрапляють на міські звалища. Однак поряд із суто фіскальними заходами боротьби зі старими шинами в Україні варто і на законодавчому рівні сприяти створенню Асоціації переробників, заборонити вивіз шин на звалища і всебічно сприяти побудові нових утилізаційних підприємств.

Станом на 2020 рік проблема стоїть гостро, та якщо не приділити їй належної уваги, можна отримати небажані наслідки у вигляді переповнених офіційних звалищ та створення нових, незаконних, хаотично розподілених усією територією України.

Література

1. Крещенецький В.Л. Шляхи розв'язання проблеми переробки відпрацьованих шин / В.Л. Крещенецький, В.Я. Капітула // Вісник східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля – №5 (194) – Ч.1 – 2013 – С. 85-88.

2. Клімішина М. Т. Стан та перспективи розвитку технологій переробки шин та їх вплив на довкілля / М. Т. Клімішина // Технологический аудит и резервы производства — № 6/2(32) -2016 – С. 57-63.

3. Гранкін О.О. Активізація утилізаційних виробництв автомобільних гумових шин в Україні / О.О. Гранкін, А.О. Житницький // Економічний нобелівський вісник. – 2014. – № 1 (7) – С. 128-132.